

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 czerwca 2014 r. (data wpływu) powód B. M. wniósł o ustanowienie rozdzielności małżeńskiej łączącej go z pozwaną J. M. z dniem 20 stycznia 2012 roku oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 1-3).

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych (k. 52-55).

Prokurator zgłosił udział w niniejszej sprawie (k. 45).

Strony podtrzymały swoje stanowiska do końca postępowania, a prokurator wniósł o oddalenie powództwa (k.263).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony B. M. i J. M. zawarły związek małżeński w W. w dniu 23 października 2004 roku (odpis skrócony aktu małżeństwa nr V/1793/2004 k. 18). Ze związku małżeńskiego strony posiadają dwoje małoletnich córek: D. M. urodzoną w dniu (...) i W. M. urodzą w dniu 01 października 2008 roku (odpisy skrócone aktów urodzenia k. 148-149).

Małżonkowie mieszkali razem z dziećmi w mieszkaniu położonym na (...) K. stanowiącym własność powoda. W czasie zgodnego współżycia żyły na wysokim poziomie. Małżonkowie spędzali wakacje zagranicą, korzystali z usług niani, organizowali dzieciom odpłatne zajęcia dodatkowe, nie oszczędzili wydatków na ubrania i biżuterię. Na możliwości takie wpływały przede wszystkim wysokie zarobki powoda, który zarabiał około cztero-pięciokrotnie więcej niż pozwana. W 2008 roku powód osiągnął 317.741,04 zł przychodu zaś pozwana 40.980,50 zł (Pit 37 k. 198-204). W 2009 roku powód osiągnął przychód w wysokości 401.454,40 zł zaś pozwana 53.809,64 zł (k.190-195).

W 2007 roku powód zawarł z (...) S.A. Odział w Polsce (P.) w W. umowę kredytu odnawialnego, a pozwana wyraziła zgodę na zaciągnięcie przez małżonka kredytu powyżej kwoty 20.100 zł (k. 88-88v). W październiku 2009 roku strony zawarły umowę kredytu z (...) Bank S.A. celem sfinansowania zakupu mieszkania w C. wycenianego na kwotę 305.000 zł. Kredyt strony wzięły w wysokości 75.410 euro na okres do 2038 roku (k. 67-77).

W 2010 roku strony rozliczały się wspólnie przed Urzędem Skarbowym. Powód osiągnął wówczas 377.282,52 zł przychodu zaś pozwana 89.274,98 zł przychodu (k.181-189). Od 2011 roku wynagrodzenie powoda wynosiło 31.465 zł brutto miesięcznie plus premia za wyniki w wysokości 22% wynagrodzenia brutto (k. 167). Finansami rodziny zajmował się przede wszystkim powód, który m.in. opłacał wszelkie rachunki i zobowiązania.

Strony posiadały jeden wspólny rachunek bankowy prowadzony w D. Banku dla potrzeb obsługi kredytu. Na konto to powód do 2011 roku przelewał swoje wynagrodzenie, wynagrodzenie pozwanej wpływało na to konto do końca 2011 roku. Pozwana dodatkowo posiadała kartę debetową przypisaną do rachunku męża. Korzystała z niej wedle własnego uznania.

Na majątek wspólny stron składa się apartament C. zakupiony za środki z kredytu w 2010 roku oraz ruchomości znajdujące się w tym mieszkaniu oraz mieszkaniu powoda na K..

Strony nie mieszkają wspólnie od dnia 10 kwietnia 2011 roku, gdy powód, na prośbę żony, wyprowadził się. Przyczyną tego żądania było narastające od dłuższego czasu podejrzenie zdrady. Powód wyprowadził się wówczas do mieszkania po swojej zmarłej matce. Pozwana pozostała wraz z dziećmi do obecnie w mieszkaniu powoda za jego zgodą. Od kwietnia do września 2011 pozwana była leczona w związku ze stanem depresyjnym (k. 164).

Po wyprowadzeniu się powoda stosunki majątkowe między stronami przebiegały nadal jak w małżeństwie. Powód wspomagał rodzinę finansowo, m.in. sfinansował żonie i dzieciom wakacje na G. (k. 121). Do końca pierwszego

kwartału 2014 roku opłacał również rachunki za mieszkanie, w którym mieszka pozwana z dziećmi, spłacał kredyt i utrzymywał mieszkanie w C.. Płacił także za zajęcia dodatkowe córek, ubezpieczenie (k. 226).

Za 2011 rok strony rozliczyły się przed Urzędem Skarbowym jeszcze wspólnie, powód osiągnął wówczas 351.552,78 zł przychodu, pozwana osiągnęła zaś 69.997,95 zł przychodu (k. 219-224). W czerwcu 2011 roku powód rozwiązał umowę o pracę ze swoim dotychczasowym pracodawcą. We wrześniu 2011 roku powód kupił dla siebie używany samochód marki B., w części sfinansowany kredytem, przy którego zaciągnięciu współpracowała pozwana.

Do 2012 roku pozwany sporadycznie przelewał jeszcze na konto powiązane z kredytem pewne kwoty celem uzyskania niższej raty kredytu. Pozwana do marca 2012 roku posiadała również kartę kredytową przypisaną do konta męża (okoliczność bezsporna), kiedy to powód pozbawił ją dostępu do tego konta, oceniając że pozwana zbyt wiele wydaje. Wcześniej, gdy pozwana miała swobodny dostęp do tej karty, zwracał się do pozwanej o ograniczenie wydatków informując, że będzie je musiał pokrywać z linii debetowej (k.135). Na dzień 15 stycznia 2012 roku zadłużenie na linii kredytowej Kredytu Bezpiecznego wynosiło przeszło 30.000 zł (k. 218). Na dzień 15 lutego 2012 roku zadłużenie na linii kredytowej Kredytu Bezpiecznego wynosiło przeszło 49.000 zł (k. 217).

Pozwem z dnia 20 stycznia 2012 roku J. M. wystąpiła o rozwód wnosząc m.in. o alimenty na siebie i dzieci (k. 142-146). Postanowieniem z dnia 02 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia na rzecz dzieci i J. M. (k. 208). Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił ponowny wniosek o udzielenie zabezpieczenia na rzecz J. M. (k. 227). Sam pozwany w odpowiedzi na pozew w sprawie o rozwód podnosił iż pokrywa w całości koszty utrzymania rodziny /k. 214/ .

W latach 2011-2013 małżonkowie zaczęli rozważać sprzedaż mieszkania w C. i ustalenie między sobą rozdzielenia majątkowej oraz podzielnego między siebie opłat. Z inicjatywą sprzedaży lokalu w C. lub jego wynajęcia wyszła początkowo pozwana, ale powód nie wyraził zgody. Temat nieruchomości powracał między małżonkami. Wiosną 2013 r powód ponownie zwrócił się do żony aby pokrywała część kosztów kredytu zaciągniętego na zakup tej nieruchomości, ta jednak odmówiła, tłumacząc dysproporcją zarobków (k.61-63,135,138). W rezultacie powód nadal samodzielnie spłacał kredyt. W lipcu 2013 roku do spłaty pozostawało 70.500 euro kredytu hipotecznego na mieszkanie nad morzem (k. 78). Małżonkowie przez cały okres życia w rozłączeniu porozumiewali się w zakresie korzystania z mieszkania nad morzem – jeździło do niego to z nich, które akurat opiekowało się dziećmi.

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie VI Cywilny Rodzinny Odwoławczy orzekł rozwód stron z winy męża oraz m.in. ustalił obowiązek alimentacyjny ojca wobec dzieci oraz oddalił powództwo w zakresie obowiązku alimentacyjnego męża wobec żony (k. 41-42, 229-230). Orzeczenie to jest nieprawomocne, powód w niniejszej sprawie wniósł apelację w zakresie winy, alimentów i kosztów postępowania (k. 46,110,130, 245-256).

W styczniu 2014r powód poinformował pozwaną, że z pieniędzy ze sprzedaży auta w kwocie 25 000 zł pokrył większą część kredytu gotówkowego /k. 60 / .

Ostatecznie małżonkowie podjęli wspólną decyzję o sprzedaży mieszkania położonego w C.. Nadal jednak nie mogli porozumieć się co do ceny, gdyż proponowaną przez powoda pozwana oceniała jako zbyt wygórowaną, przez co odstraszała potencjalnych kupców.

Od maja 2014 roku uczestnik łożył alimenty na dzieci, ustalone postanowieniem zabezpieczającym w toku postępowania rozwodowego, w kwocie 4 500 zł. Uczestnik domagał się od wnioskodawczyni partycypowania w spłacie zobowiązań kredytowych, w kwietniu 2014r poinformował żonę, iż nie jest w stanie dalej pokrywać ich wspólnych zobowiązań i domagał się jej partycypacji w tych spłatach, informując iż przekaże do banku jej numer rachunku oraz dane co do miejsca zatrudnienia celem egzekwowania ewentualnych zobowiązań (k. 58 V- 60). W lecie 2014 roku podniósł również potrzebę wynajęcia mieszkania w C., lecz pomysł nie spotkał się z przychylnością pozwanej, która obawiała się o zasady wzajemnego rozliczania tych przychodów. We wrześniu 2014r pozwana otrzymała z banku wezwanie do zapłaty na skutek nieterminowego płacenia zobowiązania zaciągniętego na zakup nieruchomości w C.. Od jesieni 2014 roku strony porozumiały się w zakresie spłacania tego kredytu i czynią to naprzemiennie co drugi miesiąc.

Wraz z tym porozumieniem strony wspólnie wystąpiły w dniu 31 października 2014 roku do banku z wnioskiem o wakacje kredytowe (zawieszenie spłaty). Miesięczna rata kredytu na mieszkanie nad morzem wynosi obecnie około 1.800 zł, zaś do spłaty pozostało 68.000 euro (k. 134, 138).

Czynsz administracyjny za mieszkanie w C. opłaca powód. Jak wskazał, czyni to obecnie w niepełnej wysokości – płaci po 200-300 zł zamiast po 360-380 zł. Od końca 2013 roku powstawała niedopłata, na dzień 12 marca 2014 roku wynosiła ona przeszło 6.500 zł (k. 257). Aktualnie wynosi ona około 8.500 zł (k.137).

Strony porozumiewają się ze sobą głównie w drodze kontaktu mailowego. Tą drogą strony porozumiewały się w np. w listopadzie 2014 roku w przedmiocie pokazania mieszkania nad morzem potencjalnemu kupcowi podczas pobytu pozwanej w nim. Strony w 2014 roku kontaktowały się mailowo w sprawie sprzedaży mieszkania w C., podejmowały temat udziału pozwanej w opłatach za kredyt i zajmowane mieszkanie. Strony umawiały się również co do przekazania powodowi pamiątek z mieszkania oraz odpłatności za zajęcia córek (k.57-56).

Na skutek braku porozumienia co do ceny sprzedaży nieruchomości w C. pozwana dnia 14.10.2014 r wystąpiła do Sądu o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach rodziny poprzez ustalenie ceny minimalnej za jaką może być sprzedana nieruchomość oraz upoważnienie jej do zawarcia umowy sprzedaży w imieniu również powoda. Zgodnie z operatem szacunkowym sporządzonym przez rzeczoznawcę majątkowego w dniu 16 stycznia 2015 roku wartość tego mieszkania to 266.444 zł (k. 120 akt V RNs 1076/14). W styczniu 2015 roku powód ponownie skontaktował się z pozwaną odnośnie sprzedaży mieszkania w C.. Ostatecznie strony porozumiały się także co do ceny sprzedaży mieszkania w C. , czego wynikiem jest zawarta w dniu 06.02.2015r umowa przedwstępna sprzedaży za kwotę 290.000 zł (k. 261-261v).

Przed tutejszym Sądem toczyło się postępowanie z wniosku pozwanej o stwierdzenie wyłącznie jej odpowiedzialności za zobowiązanie z tytułu linii kredytowej w P., które obecnie wynoszą około 130.000 zł (k. 138). Pozwana uważa ,że poza kwotą 40.000 zł na wyposażenie mieszkania w C. , nie brała udziału w jego powstaniu . Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd oddalił ten wniosek (akta V RNs 569/14), orzeczenie nieprawomocne.

Pozwana J. M. ma 39 lat. Jest z zawodu przedstawicielem medycznym. Nadal za zgodą powoda, mieszka razem z dziećmi w mieszkaniu na K. stanowiącym własność powoda, który opłaca częściowo czynsz , a pozwana od kiedy został wyłączony prąd ponosi koszty opłat energii.

W dniu 14 października 2011 roku dotychczasowy pracodawca (...) sp. z o.o. w Z. wypowiedział pozwanej umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (k.165-166). W okresie od 28 lutego 2012 roku do 09 września 2012 roku pozostawała bezrobotna, w okresie od dnia 28 marca 2012 roku do dnia 06 września 2012 roku otrzymywała zasiłek w wysokości 100% (k. 56). W okresie bezrobocia pozwana otrzymała w sprawie rozwodowej zabezpieczenie alimentów od męża w wysokości po 1.500 zł miesięcznie. Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 14 marca 2013 roku zabezpieczenie to uchylono (234). Pozwana jest zatrudniona w spółce (...) sp. z o.o. w W. (k 49). Obecnie zarabia 3.900 zł netto.

Pozwana deklaruje ,że od około półtora roku jest w nowym związku z mężczyzną którego zna od dwóch lat Nie mieszkają razem , wspólnie wyjeżdżają na wakacje i spędzają czas wolny.

Powód B. M. ma 45 lat. Z wykształcenia jest farmaceutą. Obecnie mieszka u swojej partnerki – sprzedał mieszkanie odziedziczone po swojej matce. Powód w czerwcu 2011 roku rozwiązał umowę o pracę z poprzednim pracodawcą. Jak wskazał, miało to związek z jego poczuciem zagrożenia z uwagi na potencjalną odpowiedzialność karną za nieprawidłowe procedury u tego pracodawcy. Według własnego oświadczenia w 2012 roku zarabiał po 2.000-3.000 zł miesięcznie (k.137). Obecnie powód prowadzi działalność gospodarczą, dzięki której osiąga szacowane przez siebie miesięczne dochody w wysokości około 7.000 zł. a z linii kredytowej spłaca kredyty, pokrywa bieżące potrzeby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o wyjaśnienia powoda B. M. (k. 134-137), pozwanej J. M. (k. 138-141) oraz zeznania świadków Z. K. (k.

120-122), I. S. (k. 122-124), B. K. (k. 124-125) oraz akt sprawy rozwodowej i akt V RC 491/14 oraz powołanych wyżej dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron ani nie budziła wątpliwości Sądu

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 52 k.r.iono: „Z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. Rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeśli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Ważne powody w rozumieniu art. 52 § 1 krio, to nie tylko okoliczności natury majątkowej, jak trwonienie przez jednego z małżonków dochodów lub dokonywanie czynności powodujących uszczerbek we wspólnym majątku. Za ważne powody uznaje się również okoliczności, których źródła tkwią w rozdźwiękach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie przez każdego z małżonków zarządu nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione, a wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie okolicznością bezsporną jest istnienie separacji faktycznej pomiędzy stronami bowiem strony nie zamieszkują razem od czasu wyprowadzenia się powoda, tj. od dnia 10 kwietnia 2011 roku. Okoliczność tą przyznała pozwana. Niemniej jednak zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki, aby ustanowić rozdzielnosc majątkową, bowiem strony współdziałają w zarządzie majątkiem wspólnym.

Wskazać należy, że zaistnienie separacji faktycznej pomiędzy stronami nie doprowadziło do znacznej zmiany w stosunkach majątkowych małżonków. W początkowym okresie przebiegały one zupełnie tak samo jak przez wyprowadzeniem się przez powoda, o czym świadczy chociażby współdziałanie stron pod koniec 2011 roku przy zawarciu umowy kredytu na potrzeby sfinansowania zakupu samochodu powoda czy też zakup wakacji dla pozwanej i dzieci przez powoda. Pozwana zamieszkiwała i zamieszkuje też nadal w mieszkaniu stanowiącym majątek odrębny męża. Powód po opuszczeniu rodziny uiszczał opłaty za kredyt, opłacał w rachunki za oba mieszkania, regulował opłaty za zajęcia dodatkowe dzieci. W kolejnych latach pojawiły się co prawda pewne problemy związane m.in. z pogorszeniem się dochodów powoda, co przełożyło się na jego żądania skierowane do żony o partycypacje w kosztach kredytu. Problemy wynikły również z nieporozumienia się stron co do odpłatności za media za mieszkanie powoda, w którym mieszka pozwana z dziećmi. Będąc w opisanej wyżej sytuacji strony potrafiły jednak zdobyć się na współdziałanie i rozdzielić część tych kosztów pomiędzy siebie. Pozwana opłaca obecnie część kosztów utrzymania mieszkania w którym mieszka, partycypuje w równych częściach z powodem w spłatach kredytu za mieszkanie nad morzem. Co prawda niezaprzeczalnie pomiędzy stronami występowały do niedawna nieporozumienia co do wspólnych działań, dotyczące m.in. ceny sprzedaży mieszkania w C., jednak nie spowodowało to powstania impasu decyzyjnego, który stanowiłby zagrożenie interesów majątkowych stron. Jest tak bowiem pomimo różnicy zdań i wzajemnych pretensji strony dążą do sprzedaży mieszkania w C., spłacają wspólnie kredyt mieszkaniowy, kontaktują się z bankiem w kwestii wakacji kredytowych oraz porozumiewają się co do dalszego zamieszkiwania pozwanej wraz z dziećmi w mieszkaniu stanowiącym odrębną własność powoda. Najdobitniejszym przykładem pragmatycznego podejścia stron do kwestii wspólnych finansów i umiejętności znalezienia porozumienia jest zawarcie w dniu 06 lutego 2015 roku umowy przedwstępnej sprzedaży mieszkania nad morzem. Podkreślenia wymaga również cena, która jest niższa od ceny na jaką do niedawna godził się powód.

Podsumowując, strony postępowania współdziałają w niezbędnym zakresie aby zabezpieczyć wspólny majątek. Stan ten trwa od ponad trzech i pół roku i zdaniem Sądu nie doprowadził do negatywnych konsekwencji w majątku małżonków. Nie zostało również wykazane aby jego kontynuowanie wspólności ustawowej do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia procesu rozwodowego miało przynieść negatywne skutki dla wspólnego majątku stron.

W ocenie Sądu, wszystkie przytoczone wyżej okoliczności w sposób jednoznaczny świadczą, pomimo faktycznej separacji oraz toczącego się postępowania rozwodowego, o tym że małżonkowie nadal współpracują w sprawach żywotnych interesów majątkowych rodziny i są w stanie się w tym zakresie porozumieć. Ogół powyższych okoliczności

sprawa, że pomimo separacji faktycznej brak jest ważnych powodów za ustanowieniem rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 52 k.r.o. orzekł jak w sentencji i oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z paragrafem 7 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zobowiązując powoda do zwrotu pozwanej kwoty 360 zł tytułem zastępstwa procesowego strony pozwanej .

SSR Agnieszka Albera- Biernat